TIDSKRIFT FÖR
SCHACK
Officiellt organ för Sveriges Schackförbund

N:r 7 Juli 1941 Årg. XXXXVII

Jubileumskongressen i Göteborg.

Ludvig Collijns minne hyllat.

Sveriges schackförbunds jubileumskongress i Göteborg blev en organisatorisk triumf för Göteborgs schackförbund. Minnet av »den store svenske schackfadern», grundaren av Sveriges schackförbund, Ludvig Collijn, hyllades i värdiga och högtidliga former. Pokalmatcherna mellan Stockholm, Göteborg, Skåne och Köpenhamn gingo programenligt av stapeln, och i kongressturneringarna deltogo 135 spelare. Trots att världsbilden på själva kongressdagen ytterligare förmörkades av ett nytt stort krig, kunde tävlingarna lyckligt genomföras.

Svenska schackspelarnas insamling till Collijn-minnet — icke fullt avslutad — har inbringat över 2.600 kr. Ett utomordentligt stilfullt, evigt vandrande pris med Ludvig Collijns namn har uppsatts i landslagsklassen, varjämte kongressen beslutat instifta en turneringsplakett med Ludvig Collijns bild. Denna plakett utdelas i guld till segraren i landslagsklassen och mästarklassen; i silver till första klass och i brons till segraren i andra klass. Dessutom kan plaketten utdelas till personer, som genom sin verksamhet för schackets sak gjort sig synnerligen förtjänta därav.

Det ansågs som en naturlig sak att de tre, som stått Ludvig Collijn närmast även i hans schackarbete, skulle tilldelas de första plaketterna. Kongressen beslöt att tilldela änkefru Ingrid Collijn plaketten n:r 1, fröken Margareta Collijn plaketten n:r 2 och direktör Gustaf Collijn plaketten n:r 3. Hedersledamöterna i Sveriges schackförbund, Joel Fridlizius, A. O. Andersson och Gustaf Nyholm tilldelades de tre följande plaketterna. Sveriges schackförbunds ordförande Erik Olson tilldelades plaketten n:r 7, förbundets avgående vice ordf. P. C. Wahlmark plaketten n:r 8, och Otto Löwenborg plaketten n:r 9. Ehuru plaketten är avsedd att endast utdelas till svenskar, gjordes ett undantag och beslöts att den tionde guldplaketten skulle tilldelas overretssagfører J. Giersing, Köpenhamn, som under så lång tid varit Ludvig Collijns medarbetare för schacket i Norden.

Stockholm och Göteborg hemföra vandringspriser.

Göteborg besegrade Stockholm.

Den värmebölja, som infinner sig vid alla schackkongresser, anlände också punktligt till Göteborgstävlingarna. De förutseende arrangörerna bjödo emellertid på en lokal som inte lämnade något övrigt att önska. Det var svalt och luftigt på Lisebergs vinterdansrotunda och enligt våra landslagsspelares mening något av olympisk färg och stämning över schackdagarna i Göteborg — trots att det utländska inslaget denna gång inskränkte sig till våra gäster danskarna.

Pokalmatchernas återupptagande var en mycket lyckad inledning till jubileet. Stockholms, Göteborgs, Skånes och Köpenhamns representanter voro torsdagen den 19 juni klockan 10 f. m. församlade och hälsades välkomna av advokat Folke Rogard. I sitt anförande nämnde tal., att Sveriges schackförbund av två särskilda skäl beslutat att i år återupptaga de traditionella »påskmatcherna» mellan Köpenhamn och de tre svenska ortsförbunden. Den första anledningen var, att förbundet i år firade 25-årsjubileum och ville ägna detta åt minnet av Ludvig Collijn — den store svenske schackfadern, som på sin tid tagit initiativet till dessa matcher, liksom han även grundat Sveriges schackförbund. De närvarande ägnade en tyst stund åt minnet av den bortgångne. Det andra skälet var, att man ansett det schackliga umgänget med danskarna alldeles för länge varit avbrutet och just nu borde återupptagas. Liksom pokalmatcherna, som började 1914 och fortsatte 1917 och 1918 i skuggan av världskriget, borde man genom att upptaga det schackliga samarbetet under det nu pågående kriget, understryka att schackspelet är en tidlös tankeidrott, som skall vara oberoende av politik och timliga bekymmer. Talaren erinrade om att Frans G. Bengtsson i en av sina berättelser skrev att de schackspelande studenterna i Lund träffades av världskrigets utbrott år 1914 som av ett dråpslag — icke med tanke på de förestående politiska och materiella olyckorna, utan därför att de förstodo att kriget skulle betyda inställandet av den internationella turneringen i Mannheim. Det var en litterär och humoristisk överdrift men med en kärna av sanning. I djupare mening är schackspelaren på visst sätt höjd över de timliga motgångarna. Slår man deras bräde i sönder och samman, kan man ändå inte hindra dem att minnas avbrottsställningen och att vid första tillfälle återupptaga spelet från samma punkt där det blivit avbrutet. På så sätt symboliserar schackspelet den mänskliga själens upphöjelse över de materiella motgångarna. Hur stora dessa än kunna vara skall alltid en dag komma, då de ideella värden, vi alltid minnas, åter nå sin rätt och kunna fortsätta från samma punkt, där ett nödtvunget avbrott inträdde. Talet utmynnade i en särskild

Det ståtliga eviga vandringspriset i landslagsklassen. Levererat av Atelier Borgila, Stockholm. Komponerat av friherre Erik Fleming, H. M. Konungens hovsilversmed.

Segraren i landslagsklassen erhåller en mindre replik av priset med Collijnplaketten.

hyllning till de danska schackvännerna, som av de närvarande underströks med kraftiga applåder.

Härefter förrättades upprop och spelet kunde börja. Stockholmarna vunno första dagen en stor seger över Skåne med 7—1. Det danska laget imponerade genom att besegra Göteborg med 5—3 och dagen därpå Skåne med samma siffror. Andra matchrondens största sensation var emellertid Göteborgs oväntade seger över Stockholm. I sista omgången slog Stockholm Köpenhamn med 6½—1½ och hemförde därmed för alltid Ludvig Collijns vandringspris. Göteborg uppnådde med knapp nöd oavgjort mot skåningarna, vilket dock räckte för att Göteborg för alltid skulle hemföra Sveriges schackförbunds vandringspris som bästa svenska lag.

Tävlingskommittén. Fr. v. Henry Eriksson, Ragnar Forsman, A. W. Johansson, Fr. Andersson (tävlingsledare), G. Hallén.

Resultaten av pokalmatcherna framgå av följande tabeller:

Om konsulerna Schmitz-Engeströms vandringspris.

Stockholms schackförbund.		*Skånes schackförbund.*	
1. E. Lundin	1	O. Karlin	0
2. G. Stoltz	1	B. Engholm	0
3. B. Sundberg	1	S. Krensisky	0
4. K. Sköld	1	G. Sjögren	0
5. S. Lundholm	1	K. Johansson	0
6. G. Holm	1	C. Hellman	0
7. K. W. Glimdal	0	P. Lindblom	1
8. Å. Sjöstam	1	G. Wildh	0
	Summa 7		Summa 1

Ställningen efter denna match är:
Stockholm 3½—30. Skåne 3½—26.

Om dir. Gust. Collijns vandringspris.

Köpenhamns skakförening.		*Göteborgs schackförbund.*	
1. P. Hage	1	O. Kinnmark	0
2. J. Nielsen	0	E. Larsson	1
3. G. Arnlaugsson	½	E. Jonsson	½
4. J. Gemzøe	0	H. Carlsson	1
5. A. Desler	1	H. Alexandersson	0
6. H. Enevoldsen	1	G. Skarp	0
7. A. Cruusberg	½	O. Nilsson	½
8. K. T. Hansson	1	E. Thor	0
	Summa 5		Summa 3

Ställningen efter denna match är:
Göteborg 3—21½. Köpenhamn 2—18½.

Om Skånes schackförbunds vandringspris.

Göteborgs schackförbund.		*Stockholms schackförbund.*	
1. O. Kinnmark	0	E. Lundin	1
2. E. Larsson	½	G. Stoltz	½
3. E. Jonsson	1	B. Sundberg	0
4. H. Carlsson	½	K. Sköld	½
5. H. Alexandersson	½	S. Lundholm	½
6. G. Skarp	1	G. Holm	0
7. O. Nilsson	1	K. W. Glimdal	0
8. E. Thor	0	Å. Sjöstam	1
	Summa 4½		Summa 3½

Ställningen efter denna match är:
Stockholm 3½—26. Göteborg 2½—22.

Om Göteborgs schackförbunds vandringspris.

Köpenhamns Skakförening.		*Skånes schackförbund.*	
1. P. Hage	½	O. Karlin	½
2. J. Nielsen	1	B. Engholm	0
3. G. Arnlaugsson	1	S. Krensisky	0
4. J. Gemzøe	1	G. Sjögren	0
5. A. Desler	½	K. Johansson	½
6. H. Enevoldsen	1	C. Hellman	0
7. A. Cruusberg	0	P. Lindblom	1
8. K. T. Hansen	0	G. Wild	1
	Summa 5		Summa 3

Ställningen efter denna match är:
Köpenhamn 3½—23½. Skåne 1½—16½.

Jubileumstävlingarna ha inletts. Från matchen Stockholm—Skåne. Vid partiet E. Lundin t. v. och O. Karlin. Åskådarna äro fr. v. fru Enevoldsen, G. Wildh, advokat Rogard, Ernst Larsson, ingenjör Fr. Andersson, kommendör Dahl, Göteborgs schackförbunds vice ordf. Högberg och overretssagfører Poul Meyer.

Om Ludvig Collijns vandringspris.

Stockholms schacksällskap.		*Köpenhamns Skakförening.*	
1. E. Lundin	1	P. Hage	0
2. G. Stoltz	½	J. Nielsen	½
3. E. Jacobson	1	J. Giersing	0
4. B. Sundberg	1	G. Arnlaugsson	0
5. K. Sköld	½	J. Gemzøe	½
6. S. Lundholm	1	A. Desler	0
7. G. Holm	½	H. Enevoldsen	½
8. Å. Sjöstam	1	A. Cruusberg	0
	Summa 6½		Summa 1½

Priset slutgiltigt erövrat av Stockholms schacksällskap. Slutställning: Stockholm 6½—44. Köpenhamn 2½—30.

Om Stockholms schackförbunds vandringpris.

Göteborgs schackförbund.		*Skånes schackförbund.*	
1. O. Kinnmark	½	O. Karlin	½
2. E. Larsson	1	B. Engholm	0
3. E. Jonsson	0	S. Krensisky	1
4. H. Carlsson	1	K. Johansson	0
5. H. Alexandersson	½	C. Hellman	½
6. G. Skarp	½	P. Lindblom	½
7. O. Nilsson	½	G. Wildh	½
8. E. Thor	0	A. Fridh	1
	Summa 4		Summa 4

Ställningen efter denna match är:
Göteborg 5—30½. Skåne 1—17½.

I tävlingen om bankir Kyhlbergers vandringspris för bästa lag är poängställningen i de hittills spelade matcherna för de olika förbunden följande: Stockholm 67½, Göteborg 66½, Köpenhamn 56½ och Skåne 49. Nästa gång spelas för sjätte och sista gången om detta pris.

Sveriges schackförbunds vandringspris mellan de tre svenska lagen har som ständig egendom hemförts av Göteborgs schackförbund. Slutställningen om detta pris blev: Göteborg 52½, Stockholm 51½, Skåne 40 poäng.

Kongressförhandlingar och prisutdelning.

Nästa kongress i Östersund.

Söndagen den 22 juni höll Sveriges schackförbund sitt 25:te kongressmöte, som öppnades av förbundsordföranden ingeniör Erik Olson. Denne erinrade om det samma dag utbrutna kriget mellan Ryssland och Tyskland och att intet kunde förutses om den närmaste framtiden. Kongressen skulle dock fortsättas som vanligt, men ingenting skulle försummas av vad som för rikets säkerhet kunde komma att krävas av oss såsom svenskar. Talarens fortsatta anförande var av följande lydelse:

Bland de många befruktande idéer och uppslag, som Ludvig Collijn gav med på färden som faddergåva åt Sveriges Schackförbund, hans andes barn, när det 1917 stod färdigt som resultat av hans organisatoriska klarsyn, var för visso ej den minst betydelsefulla: tanken att genom årliga kongresser med turneringar, hållna på ständigt växlande platser i landet giva lokala impulser till stegrande av schackintresset, som ett handtag och en hjälp åt det mödosamma och många gånger otacksamma arbete, som bedrives ute i de olika orterna.

År för år, under goda och dåliga tider, har denna tanke med seg energi fullföljts och det är nu tilldags ett vackert antal städer från Lund i söder till

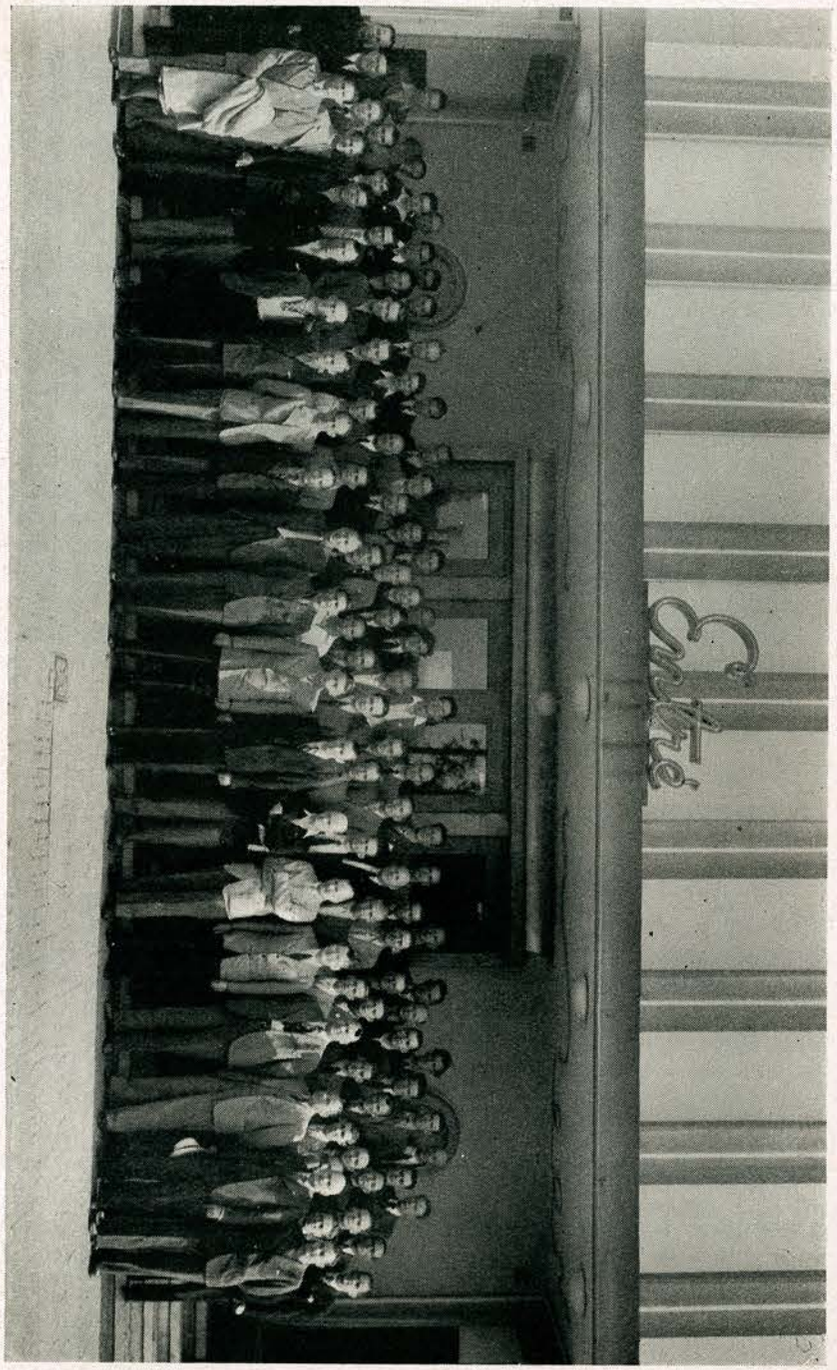

Deltagarna i Göteborgskongressen.

Luleå i norr, som haft fördelen av den stimulans för schacklivet på respektive orter, som sammanträffandet av något hundratal kongressdeltagare från alla landsdelar och spännande tävlingar måste medföra.

1941 års kongress, som på därom gjord framställning har uppdragits åt Gbgs Schackförbund att arrangera, är i olika avseenden av remarkabelt slag. Den politiska oron vid tiden för föregående års kongress nödvändiggjorde inställandet av de förberedda kongressturneringarna i Örnsköldsvik och i stället hölls stadgeenligt kongressmöte utan turneringar i Stockholm. Det var det första av Sveriges schackförbunds kongressmöten, alltsedan förbundets bildande, i vilket Ludvig Collijn ej deltog. Förbundets ordförande, det svenska schacklivets outtröttlige främjare under ett människoliv och obestridde ledare, hade avlidit 1939 efterlämnande sorg och förstämning, som grep djupt in i varje schackväns hjärta. Vid det tillfället försökte jag giva ett enkelt uttryck åt den saknad som

Advokat Folke Rogard t. h. överlämnar Sveriges schackförbunds hederspris till ingenjör Erik Olsson. Priset hemfört som ständig egendom av Göteborgs schackförbund.

vi alla kände, åt vår beundran och tacksamhet för hans makalösa insatser och åt den oersättlige förlust, som drabbat svenskt schackliv.

Det framstod för förbundsstyrelsen som en naturlig plikt och ett oavvisligt behov att i enkel men värdig form bringa en hyllningsgärd åt den bortgångne hövdingens minne och så blev beslutet, att denna kongress, som samtidigt är förbundets 25:e, skulle ägnas Collijn-minnet.

Med det syftet har till denna jubileumskongress tillfälligt återupplivats de lagtävlingar mellan Stockholm—Köpenhamn—Skåne—Göteborg, vilkas djärva placering på sin tid helt bar Ludvig Collijns signatur.

Vidare har instiftats Sveriges schackförbunds Collijnplakett att för första gången vid denna kongress utdelas och ett synnerligen vackert Collijn-minnespris, vilket ävenledes vid denna kongress kommer att för första gågen kämpas om som ständigt vandringspris inom landslagsklassen.

Det är för Göteborgs schackförbund en stor heder, att denna jubileums- och minneskongress förlagts till vår stad och jag talar å Göteborgs Schackförbunds

vägnar, när jag tackar för detta stora förtroende och uttalar min livliga tillfredsställelse över det intresse, som visats kongressen genom ett alldeles osedvanligt talrikt deltagande i turneringarna. Jag önskar nu att kongressen betr. arrangemang och dyl. måtte i någon mån motsvara ställda förhoppningar — ansvaret har varit stort — och jag hoppas att kongressen skall lämna rik behållning i form av schackligt utbyte och vänskaplig samvaro och få ett i allo angenämt och dess särskilda syfte värdigt förlopp.

Med dessa ord önskar jag alla tillresande gäster och övriga deltagare hjärtligt välkomna och tillfogar ytterligare den förhoppningen, att Göteborg måtte visa upp sitt vänaste anlete, så att de främmande gästerna måtte taga med sig ett gott intryck av vår litet oberäkneliga västkustmetropol.

Såsom ordförande i Sveriges schackförbund ber jag härefter få förklara förbundets 25:e kongress öppnad!

De nykorade mästarna. Stående fr. v. G. Wenander, E. Åhman, O. Sterner och S. Buskenström. Sittande fr. v. E Lundin och S. Lundholm.

Kongressen beslöt att avsända ett telegram till Konungen — schackspelets höge beskyddare. Svarstelegram anlände senare.

Det företogs justering av röstlängden. Följande underförbund voro representerade:

Bohusläns schackförbund 39 röster, Blekinge schackförbund 74 röster, Dalarnas schackförbund 152 röster, Dalslands schackförbund 145 röster, Gotlands schackförbund 114 röster, Göteborgs schackförbund 200 röster, Hallands schackförbund 123 röster, Jämtlands schackförbund 99 röster, Mälardalens schackförbund 200 röster, Skånes schackförbund 126 röster, Nordskånes schackförbund 117 röster, Smålands schackförbund 200 röster, Stockholms schackförbund 200 röster, Värmlands schackförbund 119 röster, Västergötlands schackförbund 200 röster, Östergötlands schackförbund 141 röster, Uppsala allm. schacksällskap (direkt ansluten förening) 56 röster.

Summa röster 2.305 + 5 närvarande stödjande medlemmars, motsvarande 3.562 medlemmar.

Styrelse- och revisionsberättelserna godkändes, och styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Sekreteraren uppläste kortare delar ur en av honom utarbetad historik över förbundets verksamhet och utveckling under de gångna tjugofem åren. Kongressen beslöt, att denna historik skall tryckas.

Bild av turneringslokalen — Lisebergs vinterdansrotunda.

Förbundets vice ordf., riksdagsman C. P. Wahlmark, som tillhört styrelsen alltsedan förbundets bildande, meddelade att han undanbett sig återval och han tackade för de många årens förtroende, när han nu ställde sin plats till förfogande för en yngre förmåga. Han blev mycket hjärtligt hyllad och avtackad för de tjugofem årens gagneliga styrelsearbete. Till vice ordf. efter hr Wahlmark valdes advokat Folke Rogard, Stockholm. Nyvald blev ordf. i Dalarnas schackförbund T. Lundell, Falun. Den övriga styrelsen, bestående av hrr Erik Olson ordf., Eric Carlén sekr., Fritz Andersson skattmästare samt hrr J. E. Ekelund, Carl Bylander och Gösta Berg med Ernst Jacobson och Åke Lind som suppleanter, omvaldes med acklamation.

Till revisorer omvaldes hrr Hj. Holmkvist och Th. Lindén med hr N. Ahlin som suppleant. Till ledamöter i Nordiska schackförbundet omvaldes hrr Erik Olson och Erik Carlén, och till delegerad i I.F.S.B.

hr Nils Tegelman, Stockholm. Till delegerad i världsschackförbundet utsågs hr Eric Carlén.

Under en paus i förhandlingarna förrättades prisutdelning för lagmatcherna. Därefter fastställde kongressen styrelsens förslag att instifta en Ludvig Collijns minnesplakett. Särskilda stadgar för pris och plaketter skulle senare bestämmas. Vidare fastställde kongressen ett förslag om utdelning av de tio första minnesplaketterna (varom meddelas å annan plats i detta häfte).

Inbjudan till nästa kongress förelåg från Jämtlands schackförbund, och beslöts att förlägga nästa kongress med turnering till Östersund under tiden 28/6—5/7 1942. Herr Knutsson-Råbock tackade å Jämtlands schackförbunds vägnar och hälsade välkommen till Östersund.

*

På kvällen samma dag voro samtliga kongressdeltagare och lagspelare, ombud och funktionärer samt ett antal andra personer, tillsammans 210 stycken, inbjudna som Göteborgs schackförbunds gäster vid en middag. Bland de närvarande märktes fröken Margareta Collijn, två av hedersledamöterna i Sveriges schackförbund Joel Fridlizius och A. O. Andersson, Stockholms schacksällskaps ordf. kommendör Dahl, Rudolf Spielmann m. fl.

Högtidstalet hölls av ingeniör Erik Olson. Han framhöll schackspelets livliga bedrivande i de kulturellt högtstående länderna, dess spridande till alla folklager med ökad folkbildning och dess för tanke och sinne skärpande innebörd, dess åskådliggörande av kampens väsen och dess karaktärsdanande verkan till självtukt, behärskning och takt vid mötandet av motgångar och framgångar vid brädet. Han framhöll det vidare som en betydelsefull mission att verka för ökad utbredning av schackspelet och erinrade om de otaliga historiska vittnesbörden på konstens, diktens och moralens områden om hur djupt ingripande i samhällslivet schackspelet alltid varit och vilka andligen högresta personligheter, som ägnat detsamma livsinsatser. Talaren åberopade den lombardiske predikarmunken Jacobus de Cessolis, som år 1275 skrev ut predikningar, vilkas moraliserande innebörd grundades på schackspelets pjäser och regler, ett verk, som uppgives ett par hundra år framåt ha varit näst bibeln det mest lästa och vilket fått en särskild aktualitet genom en på 1400-talet gjord svensk bearbetning på vers, som nyligen varit föremål för en doktorsavhandling vid Stockholms Högskola.

I fortsättningn erinrade talaren om Ludvig Collijns banbrytande insatser för schackspelets utbredning, hur han stödde och hjälpte och med sitt hjärtevarma sinne var som en god fader för det svenska schacklivet. En hyllningens och tacksamhetens skål ägnad Ludvig Collijns minne, riktades till representanten för familjen, fröken Margareta Collijn. Hon mottog av ingeniör Olson en bukett rosor och blev varmt applåderad.

Därefter talade kommendör Dahl, overretssagfører Giersing, overretssagfører Poul Meyer, Joel Fridlizius, A. O. Andersson m. fl., vilkas anföranden utmynnade i en minneshyllning åt Ludvig Collijn.

Så följde ett vackert och stämningsfullt inslag i festen, när advokat Rogard på ett oförlikneligt sätt fullgjorde sitt uppdrag att överlämna Collijn-plaketten till de av de utvalda, som voro närvarande.

Konditionsprövande turneringar.

Stig Lundholm till landslagsklassen. Fyra nya mästare.

Den följande veckan blev rätt ansträngande för herrar turneringsdeltagare. På sex dagar måste nio ronder genomföras, d. v. s. dubbla ronder måndag, onsdag och fredag. Sistnämnda dag måste därtill alla partier före sista ronden vara avverkade, vilket betydde att en del spelare fingo vara i elden över tretton timmar! Tävlingen blev således i inte ringa grad en konditionssak för spelarna.

I landslagsklassen visade Lundin och Stoltz den bästa konditionen. Stoltz ledde turneringen ännu efter femte ronden men förlorade därpå mot L. och kunde sedan inte hindra dennes slutseger. I övrigt kännetecknades tävlingen av stor jämnhet mellan deltagarna. Kinnmark säkrade i sista ronden sin tredjeplacering genom att i sin vanliga angreppsstil besegra Sundberg, vilken ävenledes gjorde en god insats som debutant i klassen. Om partiet Skarp—Ekenberg i sista ronden blivit remi — Skarp kunde nämligen lätt ha hållit remi — hade resultatet blivit, att nio av de tio deltagarna varit pristagare!

I mästarklassens första grupp segrade inte oväntat Stig Lundholm, Stockholm. I andra gruppen var konkurrensen hårdare. Levin, Örebro, ledde efter fem ronder, men därefter gick Sköld, Stockholm, fram i bättre kondition och säkrade gruppsegern genom vinst mot Levin i sista ronden. Otränade Martin Johanssons prestation är fin. Han förlorade mot Sköld i första ronden, tog sedan fem poäng av sex och spelade därtill utmärkta partier.

Första särspelspartiet mellan Lundholm och Sköld slutade efter jämt förlopp remi. I andra partiet spelade Lundholm som svart i ett sicilianskt parti upp en överlägsen position. I tidsnöd gjorde han sig skyldig till en svår felräkning, som kunde ha lett till partiets förlust. Sköld kvitterade emellertid med en felräkning och förlorade så småningom. Partiet publiceras i nästa nummer av T.f.S.

Beträffande våra nykorade mästare, så visste vi redan förut, att O. Sterner, Norrköping, är en stark spelare med goda utvecklingsmöjligheter; att Gösta Wenander, Göteborg, delade andra och tredje pris, en halv poäng efter segraren vid Alingsåskongressen 1939, och alltså stod i god tur att vinna nu; att E. Åhman, Göteborg, erhöll tredje pris i Kalmar 1938. Således en utveckling i rätt riktning. Men om S. Buskenström, som kom direkt från Borlänge till Göteborg och tog 8½ poäng av 9 möjliga — om honom visste vi ingenting!

Prisutdelning och blixtturnering.

Söndagen den 29 juni avslutades jubileumskongressen med prisutdelning, lunch och blixtturnering. Efter ett litet tal till deltagarna för deras insatser i tävlingen och till turneringskommittén med ingeniör Fr. Andersson i spetsen, som fullgjort sitt krävande uppdrag på ett utomordentligt sätt, förrättade ingeniör Olson prisutdelningen. Därefter voro samtliga deltagare och funktionärer inbjudna av Göteborgs schackförbund till lunch å Lisebergs restaurant. Härvid hyllade förbundsordf. den nye Sverigemästaren, och denne tackade å deltagarnas vägnar arrangörerna och tävlingsledningen.

Sedan följde till slut en blixtturnering enligt utslagningsmetoden och med tidsförgåva. Tävlingen samlade 84 deltagare, dock ej de bättre stockholmarna, som omedelbart företogo hemresan.

Placeringarna blevo följande: I—II:a pris Roland Andersson, Göteborg, och E. Arnlind, Brunflo, III:e pris Bengt Ekenberg, Lund, IV—V:e pris Sterner, Norrköping, och Jegerborn, Uppsala. Särspelet mellan Roland Andersson och Arnlind gällande titeln blixtmästare vanns av Arnlind.

Och därmed var den minnesvärda jubileumskongressen till ända.

*

Direktör Herzog, Jönköping, har uppsatt ett pris till tävlingens vackraste parti. Resultatet meddelas i nästa nummer. T. f. S:s medarbetare ha f. n. full sysselsättning med att spela igenom kongressens samtliga partier — över 600!

Kongresskrönika från Göteborg.

Midsommarveckans stora svenska schackslag i Göteborg är ännu allt för nära inpå oss för att rätt kunna bedömas i vad som då i schackväg presterades, och de verkningar som i skilda avseenden framtiden kommer att utfälla. Ett står emellertid klart för oss kongressdeltagare och alla medagerande i Sveriges schackförbunds 25:e kongress och turneringar. Det var en oförglömmelig vecka, fylld av stormande dådlust bland alla kategorier schackspelare. Segrar och nederlag skiftades kanske icke alltid ut utan mannamån av gudinnan Caissa, men till och med en gudomlighet må tillåtas ha sina ev. små brister och egenheter. Vi tro också gärna att alla de som från olika håll av vårt sommarfagra land varit Götaälvstadens gäster denna korta tid, föra enbart ljusa minnen med till hemorten. Lika ljusa, och om inte väna, så dock vänliga som den uppsyn det »stela» Göteborg behagade visa främlingen under tävlingsdagarna.

Sommardigra orosmoln i krigets tecken skockades vid jubileets öppnande, och många voro de som befarade att kongressen helt måste inställas. Lyckligtvis blev så ej fallet. Men förbundsordf. ingeniör

Erik Olsons hälsningstal gav i sina, på tidsläget alluderande ordvändningar, ett kärvt och manligt uttryck för vad som rörde sig i de flestas sinnen.

Kongressen och dess turneringar ägnades som sig bör åt den bortryckte svenske schackhövdingen Ludvig Collijns minne. Många och vältaliga voro de bevis som vid banketten vittnade om det stordåd, varåt han ägnat sin ynglinga- och mannakrafts dagar. Oförgätligt var det ögonblick då ing. Olson till festens hedersgäst, den av ungdomlig fägring och hälsa strålande Ludvig Collijns dotter Margareta, överlämnade ett fång de vackraste rosor som en gärd och symbol för schackfolkets tacksamhet. Oss emellan: nog föreföll den man som nu med all heder axlat hövdingekappan litet rörd (och vi andra också för den delen), då han överräckte blomstren med de enkla orden: »var så god lilla fröken». Det var ett vackert ögonblick, och det Niagara av applåder som därefter brusade genom den väldiga salen ville visst aldrig ta slut.

Låtom oss nu i korthet återblicka på tävlingarnas schackliga behållning. Redan i de inledande matcherna mellan Köpenhamn—Skåne—Göteborg—Stockholm noterades remarkabla och överraskande resultat. Mest uppseendeväckande — och ur göteborgsk synpunkt glädjande — togs väl här priset av Göteborgs seger över Stockholms stronga mästarelag. Fast — det skall villigt erkännas — att enligt spelet i partierna siffrorna lika gärna kunde blivit ombytta... Glädjande var framför allt att vårt danska broderland verkligen fick ett lag med. Som skötte sig med den äran.

Hedras den som hedras bör: den nykorade Sverigemästaren i schack Erik Lundin, kom, såg och segrade i landslagsklassen på ett i allo övertygande sätt. En värdig representant av toppklass, och en prydnad för svenskt schack.

Fullödig i sitt slag är också segraren i mästareklassen Stig Lundholm. Ett allsidigt spelsätt plus ungdomlig framåtanda borgar för att denne sympatiske och från alla choser frie unge man ej slår sig till ro med den nu uppnådda positionen.

Vem skulle bli tvåa i landslagsklassen, när han ej blev etta, om inte Stoltz? Och att Kinnmark lyckades spränga huvudstadens hegemoni genom att bli trea är, från västkusthåll sett, alldeles på sin plats.

De nybakade mästarna från klass I synes samtliga ha framtiden för sig. Ur lokalpatriotisk synpunkt var det synnerligen glädjande att vi fick fram två nya män, Gösta Wenander och Ernst Åhman. Framtiden torde utvisa att ingen av dem varit ovärdiga hedersbeteckningen.

Denna krönika kanske inte just har handlat så mycket om schack i vanlig mening. Men i detta avseende tillgodoser säkerligen chefred. och hans utmärkta medarbetarstab läsekretsens välförstådda intressen. Här har endast velats ge ett längd- och tvärsnitt av den betydelsefulla händelse, som bar det officiella namnet: — Sveriges schackförbunds jubileumskongress med Ludvig Collijns minnesturnering.

Player.

Turneringsresultaten.

Landslagsklassen.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. E. Lundin, Stockholm	—	1	1	½	1	1	1	½	1	1	8
2. G. Stoltz, Stockholm	0	—	½	1	1	1	1	½	1	1	7
3. O. Kinnmark, Göteborg	0	½	—	1	0	1	0	1	½	1	5
4. B. Sundberg, Stockholm	½	0	0	—	1	½	½	1	½	½	4½
5. B. Ekenberg, Lund	0	0	1	0	—	0	0	1	1	1	4
6. O. Karlin, Lund	0	0	0	½	1	—	1	½	0	½	3½
7. E. Larsson, Göteborg	0	0	1	½	1	0	—	0	1	0	3½
8. A. Mellgren, Bengtsfors	½	½	0	0	0	½	1	—	½	½	3½
9. E. Pettersson, Örebro	0	0	½	½	0	1	0	½	—	½	3
10. G. Skarp, Göteborg	0	0	0	½	0	½	1	½	½	—	3

Mästarklassen. Grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	Poäng
1. S. Lundholm, Stockholm	—	1	1	1	1	1	1	1	7
2. Z. Nilsson, Stockholm	0	—	1	½	1	1	1	1	5½
3. O. W. Johansson, Kumla	0	0	—	1	1	1	0	1	4
4. Henry Carlsson, Järpås	0	½	0	—	1	0	1	1	3½
5. K. Johansson, Lund	0	0	0	0	—	1	1	1	3
6. S. Kjellander, Stockholm	0	0	0	1	0	—	1	1	3
7. R. Gustavsson, Göteborg	0	0	1	0	0	0	—	1	2
8. K. Robertsson, Göteborg	0	0	0	0	0	0	0	—	0

Mästarklassen. Grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	8	Poäng
1. K. Sköld, Stockholm	—	1	1	1	0	1	1	½	5½
2. M. Johansson, Långshyttan	0	—	1	1	½	½	1	1	5
3. R. Levin, Örebro	0	0	—	1	1	½	½	1	4
4. G. Eriksson, Stockholm	0	0	0	—	1	1	½	½	3
5. K. Kust, Stockholm	1	½	0	0	—	½	0	1	3
6. H. Alexandersson, Göteborg	0	½	½	0	½	—	1	0	2½
7. S. Carlsson, Västerås	0	0	½	½	1	0	—	½	2½
8. Å. Sjöstam, Stockholm	½	0	0	½	0	1	½	—	2½

Klass 1. Grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. S. Buskenström, Borlänge	—	½	1	1	1	1	1	1	1	1	8½
2. M. Karlsson, Örebro	½	—	½	½	1	1	1	1	1	1	7½
3. K. Jegerborn, Uppsala	0	½	—	1	1	0	1	½	1	1	6
4. Å. Jyfors, Göteborg	0	½	0	—	0	½	1	½	1	1	4½
5. E. Åsberg, Borås	0	0	0	1	—	½	0	1	1	1	4½
6. H. Andreasson, Karlskrona	0	0	1	½	½	—	0	1	½	½	4
7. Ernst Lundin, Göteborg	0	0	0	0	1	1	—	1	0	1	4
8. G. Wilsson, Göteborg	0	0	½	½	0	0	0	—	1	1	3
9. L. Bohmgren, Stockholm	0	0	0	0	0	½	1	0	—	0	1½
10. S. H. Håkansson, Munkedal	0	0	0	0	0	½	0	0	1	—	1½

Klass 1. Grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. G. Wenander, Göteborg	—	0	1	½	1	1	1	½	1	1	7
2. Bj. Hult, Stockholm	1	—	0	½	½	1	1	½	1	1	6½
3. N. Wallentin, Norrköping	0	1	—	½	1	1	½	½	1	0	5½
4. G. Wildh, Malmö	½	½	½	—	½	½	1	1	1	0	5½
5. R. Olsson, Göteborg	0	½	0	½	—	½	1	½	1	1	5
6. E. Wadling, Eskilstuna	0	0	0	½	½	—	1	1	0	1	4
7. B. Aurell, Varberg	0	0	½	0	0	0	—	1	½	1	3
8. T. Johansson, Göteborg	½	½	½	0	½	0	0	—	0	1	3
9. G. Strelert, Karlskrona	0	0	0	0	0	1	½	1	—	½	3
10. N. Hoffner, Kumla	0	0	1	1	0	0	0	0	½	—	2½

Klass 1. Grupp 3.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. O. Sterner, Norrköping	—	1	½	1	1	1	1	1	½	½	7½
2. R. Andersson, Göteborg	0	—	1	½	1	0	1	1	1	1	6½
3. E. Arnlind, Brunflo	½	0	—	½	1	1	½	1	1	1	6½
4. R. E. Gannholm, Stånga	0	½	½	—	½	0	1	½	1	1	5
5. A. Johansson, Sölvesborg	0	0	0	½	—	1	½	1	1	1	5
6. E. Lundgren, Göteborg	0	1	0	1	0	—	0	1	1	1	5
7. Ove Persson, Göteborg	0	0	½	0	½	1	—	0	0	1	3
8. F. Almgren, Stockholm	½	0	0	½	0	0	1	—	0	½	2½
9. A. Engvall, Stockholm	0	0	*0	0	*0	0	1	1	—	*0	2
10. L. Olsson, Avesta	½	0	0	0	0	0	0	½	1	—	2

SPRID TIDSKRIFTEN!

Klass 1. Grupp 4.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. E. Åhman, Göteborg	—	½	1	1	½	½	1	0	1	1	6½
2. A. Bergström, Skänninge	½	—	0	½	½	½	½	1	1	1	5½
3. T. Lindgren, Stockholm	0	1	—	½	1	1	0	0	1	1	5½
4. D. Lindström, Stockholm	0	½	½	—	1	½	½	1	1	½	5½
5. V. Eriksson, Ramsberg	½	½	0	0	—	½	1	1	0	1	4½
6. S. Cederlind, Karlskoga	½	½	0	½	½	—	1	1	0	0	4
7. K. Wallin, Eskilstuna	0	½	1	½	0	0	—	½	1	½	4
8. Edv. Andersson, Göteborg	1	0	1	0	0	0	½	—	0	1	3½
9. B. Andersson, Karlskrona	0	0	0	0	1	1	0	1	—	0	3
10. E. Ericsson, Eksjö	0	0	0	½	0	1	½	0	1	—	3

Klass II.

Grupp 1: Oscar Andersson, Göteborg, 6, Eric Jakobsson, Göteborg, Gustaf Johansson, Vinberg, och Sune Lilja, Skänninge, vardera 5½, G. Wikman, Malmö, 5, Ö. Schönhult, Vinslöv, 4½, M. Praquin, Göteborg, 4, W. Larsson, Göteborg, 3½, O. Andersson, Örebro, 3, V. Wiberg, Göteborg, 2½ poäng.

Grupp 2: O. Smith, Munkedal, 7½, H. Norgren, Grängesberg, 7, B. Gädda, Göteborg, 6, H. Bergqvist, Göteborg, 5½, E. Svensson, Uddevalla, 5, E. Nordström, Göteborg, 4½, T. Johansson, Vinberg, 4, N. Winberg, Göteborg, 2½, A. Boström, Göteborg, 2, W. Rydin, Göteborg, 1 poäng.

Grupp 3: H. Lätt, Örebro, 7, V, Andersson, Göteborg, 6½, K. Arnstam, Halmstad, och K. Johansson, Ludvika, vardera 5½, Å. Appelberg, Göteborg, 5, T. Andersson, Karlskrona, 3½, G. Hagberg, Göteborg, och K. Sjöberg, Sjuntorp, 1½ poäng.

Grupp 4: A. Andersson, Borås, och B. Gustafsson, Sjuntorp, vardera 6½ (i särspel om plakett vann Gustafsson), S. Pousette, Smedjebacken, 5½, O. Stenström och P. Thunberg, Göteborg, vardera 5, G. Lindqvist, Stockholm, 4½, E. Larsson, Visby, 4, G. Johansson, Göteborg, 3½, T. Callander och T. Lindberg, Göteborg, 2 poäng.

Grupp 5: S. Wallin, Örebro, och A. Fridh, Malmö, vardera 7½ (i särspel om plakett segrade Wallin), I. Jacobsson, Göteborg, 5½, K. Knutsson-Råbock, Brunflo, 5, S. Andreasson, Göteborg, och N. Strömgren, Grästorp, 4½, R. Brewitz, Göteborg, 4, Esse Andersson, Göteborg, och B. Bohm, Göteborg, 3, G. Holmström, Göteborg, ½ poäng.

Grupp 6: Å. Edbäck, Borlänge, och E. Uhlin, Göteborg, vardera 7 (i särspel om plakett vanns av Edbäck), M. Freijd, Skara, 6½, S. Lösnitz, Göteborg, 6, G. Lundqvist, Göteborg, 5, G. Flink, Göteborg, 4½, G. Sandh, Göteborg, 3½, B. Malmström, Stockholm, 2½, E. Jansson, Kumla, 2, M. Lundqvist, Stockholm, 1 poäng.

Grupp 7: H. Pettersson, Uppsala, 8, B. Hörberg, Karlskrona, 6, J. Hammarlind, Göteborg, 5½, Gösta Larsson, Kumla, 5, H. Hallberg, Göteborg, och B. Lindqvist, Borås, 4½, W. Udén, Göteborg, 3½, T. Johansson och K. Staberg, Göteborg, 2 poäng.

Partier

Från Jubileumsturneringarna i Göteborg.

5071. Damgambit.

Spelat i matchen Köpenhamn—Stockholm.

Dr Poul Hage, Köpenhamn.	**E. Lundin,** Stockholm.
1. d2—d4	d7—d5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. c2—c4	e7—e6
4. Sb1—c3	d5×c4
5. e2—e3	c7—c5
6. Lf1×c4	a7—a6
7. 0—0	b7—b5
8. Lc4—d3	Sb8—d7

Med annan dragföljd har uppstått en variant av Meranerförsvaret, vilken är mycket eftersträvansvärd för svart. I huvudspelet står efter sjunde draget svarts bonde på c6, och vit fortsätter då starkast med 8. e4, c5. 9. e5, c×d4. 10. S×b5, S×e5. 11. S×e5, a×b5. 12. Df3! (Ståhlbergs drag, som analyserats i tidigare årgångar av T.f.S.) I det nu uppkomna spelet utvecklar sig svart mycket bekvämt och får snart initiativet.

9. Dd1—e2	Lc8—b7
10. Tf1—d1	Dd8—b6
11. b2—b3	Lf8—e7
12. Lc1—b2	0—0
13. Ta1—c1	c5×d4!
14. Sf3×d4	

14. e×d4 vore givetvis sämre, då löpardiagonalen spärras, bonden blir svag och svart behärskar punkten d5. Men nu uppstår andra besvärligheter för vit.

14. — —	Sd7—c5

Hotar inte så mycket S×d3 som b5—b4!

15. Ld3—c2	b5—b4
16. Sc3—b1	a6—a5
17. Sb1—d2	a5—a4
18. Sd2—c4	Dd6—a6
19. b3×a4	

Det torde inte finnas någon tillfredsställande fortsättning för vit, det hotar bl. a. Ld5 åtföljt av Tfc8 och vid tillfälle a× b3.

19. — —	Lb7—d5
20. Lc2—b3	Tf8—c8
21. Sd4—b5	Sc5×a4
22. Lb2×f6	

Relativt bäst.

22. — —	Le7×f6
23. Lc2×a4	Ld5×c4
24. Tc1×c4	Tc8×c4
25. De2×c4	Da6×a4
26. Td1—c1	Lf6—e7!

Vinstdraget. Vit hade räknat med att genom Tc2 kunna hålla a-bonden, men därpå avgör genast b4—b3!

Ställning efter 26. —, Lf6—e7.

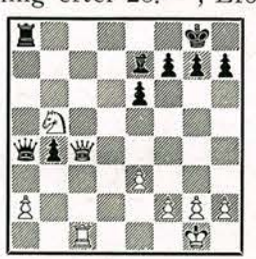

27. Dc4—c7	Le7—f8
28. Dc7—b7	Ta8—d8

28. —, D×a2 är säkert minst lika effektivt.

29.	h2—h3	Td8—d1†
30.	Tc1×d1	Da4×d1†
31.	Kg1—h2	Dd1—e2
32.	Sb5—d4	De2×f2
33.	Db7—a8	Df2×e3
34.	Sd4—c6	De3—c5
35.	Da8—e8	g7—g6
	Uppgivet.	

5072. Kungsindiskt försvar.

Spelat i matchen Skåne—Göteborg.

	S. Krenzisky, Skåne.	**E. Jonsson,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	g7—g6
3.	c2—c4	Lf8—g7
4.	Sb1—c3	d7—d5
5.	c4×d5	Sf6×d5
6.	e2—e4	Sd5×c3
7.	b2×c3	c7—c5
8.	Lf1—e2	

Det efter Sc3, d5 uppstående Grünfeldförsvaret har förekommit, ofta, utan att frågan blivit avgjord, om vits bondecentrum är starkt eller svagt. Men det av vit valda draget Le2 tilltalar mig inte riktigt, emedan löparen hör hemma på c4 eller b5. I partiet Engels—Aljechin, Dresden 1936, följde med gott spel för vit: 8. Lc4, Sc6. 9. Le3, 0—0. 10. h3!

8.	— —	Sb8—c6
9.	Lc1—e3	Dd8—a5

Skarpare är 9. —, c×d4. 10. c×d4, Da5†.

10. 0—0!

Härmed undgår vit alla öppningssvårigheter, ty på D×c3 håller han sig skadelös genom Tc1 och T×c5.

10.	— —	0—0
11.	Dd1—b3	Tf8—d8

En tempoförlust. I stället skulle ske 11. —, c×d4, 12. c×d4, Lg4. Följer därpå 13. D×b7, så L×f3 och S×d4.

12.	Le2—c4	Td8—f8
13.	Sf3—g5	Sc6—d8

På 13. —, e6 är 14. e5 starkt.

14.	f2—f4!	h7—h6
15.	Sg5—f3	b7—b5

För att skaffa sig luft. På 15. —, Lg4 skulle vit med 16. Se5 ytterligare förstärka sitt spel.

16. Lc4—d5!

Ej 16. L×b5? för Tb8 eller 16. D×b5, D×c3.

16.	— —	Lc8—b7
17.	Ta1—b1	a7—a6
18.	d4×c5	Da5×c3
19.	Db3×c3	Lg7×c3
20.	Tf1—c1	b5—b4

Eller 20. —, Lg7. 21. c6, Lc8. 22. c7, Sb7. 23. a4 etc.

Ställning efter 20. —, b5—b4.

21. Le3—d4!

Denna ställning belyser den gamla erfarenheten, att det ofta är bättre att spela på positionell än på materiell fördel. Låter nämligen vit förleda sig till 21. L×b7, S×b7. 22. T×c3, b×c3. 23. T×b7, så har svart efter 23. —, Tab8 ännu allehanda motchanser.

21.	— —	Lc3×d4
22.	Sf3×d4	a6—a5

Efter 22. —, L×d5. 23. e×d5 bli de vita bönderna likafullt avgörande.

23.	c5—c6	Lb7—c8

Lika hopplöst för svart vars 23. —, La6. 24. c7, Sb7. 25. Sc6.

24.	c6—c7	Sd8—b7
25.	Sd4—c6	Tf8—e8
26.	Sc6—d8!	Uppgivet.

Som lätt synes går slutligen ett helt torn förlorat för svart.

Ett helgjutet parti!

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5073. Skandinaviskt parti.

Spelat i landslagsklassen, rond 1.

	B. Ekenberg, Lund.	**O. Karlin,** Lund.
1.	e2—e4	d7—d5
2.	e4×d5	Dd8×d5
3.	Sb1—c3	Dd5—d8

Vanligare är 3. —, Da5. Textdraget ger ett trångt men relativt säkert spel.

4.	d2—d4	Sg8—f6
5.	Sg1—f3	Lc8—g4
6.	h2—h3	Lg4—h5

Det kan mycket väl ske 6. —, L×f3. 7. D×f3, c6, ty löparparet betyder ofta ingen som helst fördel.

7.	Lf1—c4	e7—e6
8.	g2—g4	

Denna behandlingsmetod härrör från Lasker.

8.	— —	Lh5—g6
9.	Sf3—e5	Sb8—d7
10.	Dd1—f3	

Ett av de bättre angreppsdragen. Jag håller dock 10. De2 för chansrikare och hade efter 10. —, Sb6 erbjudit ett bondeoffer (11. Lb3, D×d4. 12. Sb5, Dd8. 13. Lf4), även om jag inte kan svära på att det är fullt korrekt.

10.	— —	c7—c6
11.	Lc1—g5	Lf8—e7
12.	0—0—0	Sf6—d5

I betraktande kom 12. —, Sb6.

13.	Lg5×e7	Sd5×e7!
14.	h3—h4	h7—h5
15.	Se5×g6	Se7×g6
16.	g4×h5	

Även 16. g5 kommer i fråga. Men då vit är bättre utvecklad är det fördelaktigare för honom att öppna spelet. Han skulle nu spela skarpt på angrepp och inte sky ev. nödvändiga offer.

16.	— —	Sg6×h4
17.	Df3—g4	

Ej 17. De2 för Dg5† och D×h5.

17.	— —	Sh4—f5

Ställning efter 17. —, Sh4—f5.

18. Td1—e1?

Härpå får svart övertaget. Däremot vore figuroffret 18. L×e6, om inte helt utan risker, så dock mycket utsiktsrikt. T. ex. 18. —, f×e6. 19. Dg6†, Kf8. (19. —, Ke7, 20. Tde1 med dubbelhotet D×e6† och D×f5.) 20. D×e6, Dg5†? 21. f4! Då det handlar om ett intuitivt offer, vill jag inte gå in på närmare analyser.

18.	— —	Dd8—f6
19.	d4—d5	Sd7—e5
20.	Dg4—e2	Se5×c4
21.	De2×c4	c6×d5
22.	Dc4—b5†?	

Förhindrandet av svarts rockad visar sig som ett slag i vattnet. 22. S×d5, Dh6†. 23. Kb1, 0—0. 24. Se3! hade ännu givet möjligheter till utjämning.

22.	— —	Ke8—f8
23.	Db5×b7	Df6—d8
24.	Te1—e5?	Sf5—d6
25.	Db7—b4	Ta8—b8
26.	Db4—a3	Kf8—g8!

Avgörande. Mot Sc4 finns nu inget tillräckligt försvar.

27.	b2—b3	Dd8—c7
28.	Te5—e3	Tb8—c8
29.	Da3—b4	d5—d4
30.	Te3—d3	

Eller 30. D×d4, Sb5.

30.	— —	Sd6—e4!

Vinner en pjäs, varmed saken är avgjord.

31.	Db4×d4	Se4×c3
32.	Ke1—b2	Sc3—e2
33.	Dd4—c4	Dc7—e5†

Uppgivet.

Ett växlingsrikt parti med dramatiska effekter. Jag hade visserligen den känslan, att vits angrepp skulle slå igenom.

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5074. Holländskt parti.

Spelat i landslagsklassen, rond 2.

	E. Lundin, Stockholm.	**B. Ekenberg,** Lund.
1.	c2—c4	f7—f5
2.	Sb1—c3	Sg8—f6
3.	d2—d4	e7—e6
4.	g2—g3	Lf8—e7
5.	Lf1—g2	0—0
6.	Sg1—f3	d7—d6
7.	0—0	Dd8—e8

Ett rätt tvivelaktigt angreppsförsök. Vit har nu flera goda fortsättningar, t. ex. 8. Dc2, eller 8. Db3, eller som i partiet Aljechin—Tartakower, Nottigham 1936, 8. b3 och La3. Så spelade även Skarp mot Ekenberg i sista ronden och fick ett utmärkt spel. I partiet Grünfeld—Bogoljubow, Zandvoort 1936, följde: 8. b3, Dh5. 9. Lb2, Sbd7. 10. Dc2, Sg4. 11. h3, Sh6. 12. e3, g5. 13. Se2, c6. 14. Tfd1, Sf6. 15. Se1, Ld7. 16. Sd3 med bättre spel för vit.

8.	Dd1—d3	Sb8—c6
9.	e2—e4	Dd8—h5
10.	e4×f5	e6×f5
11.	Sc3—e2	

På det naturliga draget 11. Te1 kunde kanske följa 11. —, f4. 12. L×f4, Lf5 med en del chanser.

11.	— —	h7—h6
12.	Se2—f4	Dh5—f7
13.	h2—h4	Sf6—h5
14.	Tf1—e1	Kg8—h8
15.	d4—d5	Sc6—e5

Ställning efter 15. —, Sc6—e5.

16. Te1×e5!

Att med 16. S×e5 anta bondeoffret vore inte alls tillrådligt. Kvalitetsoffret ger däremot vit möjlighet till ett effektivt samspel mellan de lätta figurerna.

16.	— —	Sh5×f4
17.	Lc1×f4	d6×e5
18.	Sf3×e5	Df7—e8
19.	h4—h5!	

En intressant tempovinstmanöver.

19.	— —	De8×h5
20.	Lg2—f3	Dh5—e8
21.	Dd3—e2!	Kh8—g8
22.	Lf3—h5	De8—d8
23.	Se5—g6	Tf8—f7
24.	Ta1—e1	Le7—f8
25.	De2—e8!	

Poängen i hela kombinationen skulle alltså vara — dambyte!

25.	— —	Lc8—d7

Eller 25. —, D×e8. 26. T×e8, b6. 27. L×c7, Lb7. 28. T×a8, L×a8. 29. d6, T×c7 (29. —, Td7. 30. S×f8, K×f8. 31. Lg6 o. s. v). (30. d×c7, Lb7. 31. Lf3) Lc8. 32. Ld5†.

26.	De8×d8	Ta8×d8
27.	Lf4×c7	Td8—c8
28.	Sg6—e5	Tf7—e7
29.	d5—d6	Tc8×c7

Tydligen det bästa.

30.	d6×c7	Ld7—c8
31.	Lh5—f7†	

Vit är i tidsnöd, starkare vore genast Td1, T×c7. 32. Td8, Le6. 33. Sg6, Tf7. 34. b3, och svart kan ej befria sig.

31.	— —	Kg8—h7
32.	Lf7—g6†	Kh7—g8
33.	Te1—d1	Te7×c7
34.	b2—b3	

Åter ett tidsnödsdrag, självfallet skulle Td8 spelas.

34.	— —	Lc8—e6

Varför inte det enkla 34. —, Le7? Vit vore visserligen fortfafande i någon fördel, men om den räcker till vinst är mera problematiskt.

35.	Td1—d8	Tc7—c8

På andra drag sker Lh5 och Sg6. Det följer nu en liten överraskning.

36.	Lg6—f7†	Kg8—h7
37.	Td8×f8!	Tc8×f8
38.	Lf7×e6	f5—f4

Slutligen ett fel, som påskyndar förlusten. Men även efter 38. —, g6. 39. f4 bör vit vinna utan svårighet, då han snart får fram en stark fribonde på damflygeln.

39.	Se5—d7	Tf8—e8
40.	g3×f4	Kh7—g6
41.	f4—f5†	Kg6—g5
42.	Kå1—g2	Kg5—f4
43.	c4—c5	h6—h5
44.	b3—b4	Kf4—e4
45.	f5—f6!	Uppgivet.

5075. Damgambit.

Spelat i landslagsklassen, rond 5.

	G. Stoltz, Stockholm.	**O. Karlin,** Lund.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	c7—c5
4.	c4×d5	e6×d5

Skada att inte Hennig-Schara-gambiten 4. —, c×d4 kom till användning i Göteborg!

5.	Sg1—f3	Sb8—c6
6.	g2—g3	Sg8—f6
7.	Lf1—g2	Lf8—e7
8.	0—0	0—0
9.	d4×c5	

Denna fortsättning ger svart tillfälle till ett chansrikt bondeoffer. Däremot torde vit efter 9. Lg5, Le6. 10. Tc1! stå possitionellt något bättre.

9. — — d5—d4!
10. Sc3—a4

Den enda möjligheten att kunna hålla bonden en längre tid. Efter 10. Sb5, L×c5. 11. Lf4, Sd5! står svart bra.

10. — — Lc8—f5
11. Sf3—e1

Så vitt jag vet, nytt och knappast bättre än det brukliga 11. Sh4, varpå följer 11. —, Le4.

11. — — Dd8—d7
12. a2—a3 Sf6—d5

Är visserligen möjligt, emedan pjäsvinsten med 13. e4 blott är skenbar. Jag hade dock föredragit 12.—, Tad8 och efter 13. Sd3, Sd5.

13. e2—e4 d4×e3
14. f2×e3

Om springaren slås följer naturligtvis e3—e2.

14. — — Lf5—e6
15. e3—e4 Sd5—c7
16. Dd1×d7

Efter dambytet kan svart återvinna bonden med minst lika spel. Större svårigheter hade väl 16. Lf4 berett.

16. — — Le6×d7
17. Lc1—e3 Sc6—a5

17. —, Se5. 18. Sc3, Sg4 ser inte bättre ut.

18. Sa4—c3 Sa5—b3
19. Ta1—d1 Ld7—g4
20. Lg2—f3 Lg4×f3?

Därpå följer en vacker taktisk vändning. Riktigt var 20. —, Lh3.

Ställning efter 20. —, Lg4×f3.

21. Td1—d7!

Ett sådant tillfälle försummar naturligtvis inte Stoltz. Han behåller nu minst en bonde, och därmed är partiet avgjort.

21. — — Le7×c5
22. Le3×c5 Sb3×c5
23. Td7×c7 Sc5—e6
24. Tc7×b7 Lf3—h5
25. Tf1—f5 Lh5—g6
26. Tf5—a5 Tf8—d8
27. Ta5×a7 Ta8×a7
28. Tb7×a7 h7—h6
29. Ta7—b7!

Ej genast Sf3 på grund av Lh5.

29. — — Td8—d2
30. Se1—f3 Td2—c2
31. Tb7—b5!

Ett mycket fint och alls icke närliggande drag, som förhindrar svarts lätta figurer att understödja tornet, t. ex. Lh5 och ev. Sd4.

31. — — Tc2—c1†
32. Kg1—f2 Se6—g5
33. Sf3×g5 h6×g5
34. h2—h3 Tc1—c2†
35. Kf2—f3 Tc2—h2
36. a3—a4!

Äntligen kan fribonden segerrik rycka fram.

36. — — Lg6—h5†
37. g3—g4 Th2×h3†
38. Kf3—g2 Lh5×g4
39. Tb5×g5 Lg4—e6
40. a4—a5 Th3—d3
41. a5—a6 Td3—d2†

42. Kg2—f3 f7—f5
43. a6—a7 Td2—d8
44. e4×f5 Le6—d7
45. f5—f6 Uppgivet.

Stoltz har åter visat sig som en god taktiker och fin slutspelskännare.

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5076. Sicilianskt parti.

Spelat i landslagsklassen.

O. Kinnmark, Göteborg.	**E. Lundin,** Stockholm.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sb1—c3	

En fortsättning som vid rätt motspel inte bereder svart några som helst svårigheter.

2. — — Sb8—c6
3. g2—g3 g7—g6
4. Lf1—g2 Lf8—g7
5. Sg1—e2 d7—d6
6. d2—d3 Ta8—b8!
7. a2—a4

I partiet mot samma motståndare i matchen Göteborg—Stockholm, tillät Kinnmark b7—b5 och förlorade (varmed inte är sagt, att b7—b5 är ett direkt vinstdrag). Men det är rätt naturligt att vit denna gång vill bemöta svarts motspel på damflygeln.

7. — — e7—e6
8. Lc1—f4

Vit lockar upp bonden för att få svarts löpardiagonal stängd.

8. — — e6—e5
9. Lf4—d2 Sg8—e7
10. Dd1—c1 Sc6—d4
11. h2—h4 h7—h5
12. Se2×d4 c5×d4
13. Sc3—e2

Eller 13. Sd5, S×d5. 14. e×d5, Lf5 jämte Tc8 och Dd7 med gott spel för svart.

13. — — d6—d5
14. e4×d5 Se7×d5
15. 0—0 0—0
16. Ld2—g5 f7—f6
17. Lg5—h6 Lc8—e6
18. Tf1—e1 Dd8—d7
19. c2—c4

Det enda sättet för vit att kunna genomföra sin plan att spela f2—f4, då springaren annars går till e3.

19. — — Sd5—b4
20. Dc1—d2 a7—a5
21. Lh6×g7 Kg8×g7
22. f2—f4 Le6—f5
23. f4×e5 f6×e5
24. Ta1—a3

En miserabel tornställning. Men det är tydligt att bonden ej utan nackdel kan garderas. Efter 24. Sc1 är ju Ta1 likafullt ur spel, och 24. Le4 strandar på L×e4 och Dg4.

24. — — Tf8—f7
25. Kg1—h2

Med avsikt att föra springaren över g1 till g5, vilket svart till varje pris vill förhindra. Priset blir — damoffer!

25. — — Lf5—g4
26. Sf3—g1 Dd7—f5
27. Te1—f1

Ställning efter 27. Te1—f1.

27. — — Df5×f1!
28. Lg2×f1 Tf7×f1
29. Dd2—g2

Vit är förlorad. På det närliggande 29. Dg5 avgör Tf2†. 30. Kh1, Te8 med hotet Lg4—d7—c6†.

29. — — Tb8—f8
30. Sg1—h3 Tf1—c1!
31. Sh3—f2 Lg4—f3
32. Dg2—h3 Tc1—c2
33. Kh2—g1 Tc2×f2
34. Dh3—d7† Kg7—h8!
35. Dd7—e7 Lf3—c6

Uppgivet.

5077. Indiskt parti.

Spelat i landslagsklassen, rond 8.

E. Pettersson, Örebro.	**O. Karlin,** Lund.
1. d2—d4	Sg8—f6
2. Sg1—f3	e7—e6
3. c2—c4	b7—b6
4. Lc1—g5	Lc8—b7
5. e2—e3	Lf8—e7
6. Sb1—c3	0—0
7. Lf1—d3	d7—d5
8. 0—0	Sb8—d7
9. c4×d5	Sf6×d5

Enklare är 9. —, e×d5, varmed en gammal välkänd ställning i det ortodoxa försvaret uppstår.

10. Lg5×e7 Sd5×e7

Men här vore 10. —, D×e7 att föredraga.

11. Dd1—e2

I positionellt hänseende kom 11. Tc1 och på 11. —, c5. 12. Se4 i betraktande. Men vit anlägger redan här partiet på kungsangrepp.

11. — — c7—c5
12. Ta1—d1 c5×d4
13. Sf3×d4! a7—a6
14. Sc3—e4 Sd7—e5
15. Ld3—b1 Dd8—b8
16. f2—f4 Se5—c6

Endast 16. —, Sg6 gav utsikt till hårdnackat försvar.

17. De2—c2 f7—f5

Nu får vit tillfälle att bryta igenom i praktfull offerstil. Men det fanns ingen tillräcklig parad mot hotet Sf6†.

Ställning efter 17. —, f7—f5.

18. Sd4×e6!

Avgörande. Härifrån förtjänar varje vits drag ett!.

18. — — f5×e4
19. Dc2×e4 g7—g6

På 19. —, Sg6 vinner 20. Td7.

20. Td1—d7 Lb7—c8

Det finns ingen räddning. På 20. —, Te8 eller 20.—, Tf7 följer Sg5 och på 20. —, De8 enkelt 21. Tfd1.

21. Se6×f8! Kg8×f8
22. f4—f5!! Lc8×d7
23. f5×g6† Kf8—g7

Eller 23. —, Ke8. 24. g×h7, och Kg8. 24. Dc4†, Kh8. 25. g7†, K×g7. 26. Df7† med matt i några drag.

24. Tf1—f7† Kg7—g8
25. De4—h4!

Uppgivet på grund av den ogarderade matten på h7. Ett av de vackraste, kanske det allra vackraste partiet i Göteborgskongressen. Man har sagt mig att hr E. Pettersson i Örebro hedrats med smeknamnet »den lille Spielmann».

Jag anser dock detta vara en alltför stor ära för min ringa person. För detta parti vore måhända benämningen »den lille Morphy» mera träffande, då partiet spelats i äkta klasisk Morphy-stil.

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5078. Sicilianskt parti.

Spelat i mästarklassen, grupp 1.

Z. Nilsson, Stockholm.	**S. Lundholm,** Stockholm.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	e7—e6
3. d2—d4	c5×d4
4. Sf3×d4	Sg8—f6
5. Sb1—c3	d7—d6
6. Lf1—e2	a7—a6
7. 0—0	Dd8—c7
8. Kg1—h1	Sb8—d7
9. a2—a4	b7—b6
10. f2—f4	Lc8—b7
11. Le2—f3	Ta8—c8
12. Sd4—e2	

Vit ämnar fianchettera damlöparen, då t. ex. 12. Le3 kan besvaras med 12. —, Sc5. Redan i 7:e draget var kanske b2—b3 att föredraga innan svart spelat Dd8—c7.

12. — — Lf8—e7
13. b2—b3 0—0

13. —, Sc5 besvaras med 14. Dd4.

14. Lc1—b2 Tf8—d8
15. Ta1—c1 Sf6—e8

Den i dessa varianter vanliga framstöten i centrum med 15. —, Sc5. 16. Sg3, d5 skulle visa sig vara helt förfelad på grund av den starkt posterade vita damlöparen t. ex. 17. e×d, S×d5. 18. S×d5, L×d5. 19. L×d5, T×d5. 20. Dg4. Svart måste därför först neutralisera Lb2:s verksamhet.

16. Dd1—e1 Le7—f6
17. g2—g4 g7—g6
18. De1—g3 Dc7—b8

Inte endast med biavsikten b6—b5 utan framförallt för att dubblera tornen på c-linjen.

19. Dg3—g2 Tc8—c7
20. Sc3—d1 b6—b5
21. Lb2×f6 Sd7×f6
22. a4×b5 a6×b5
23. g4—g5 Sf6—d7

Svart har svaga mörka fält på kungsflygeln, vilka dock garderas av springarna. I gengäld har svart en aggressiv ställning på damflygeln.

24. c2—c3

Avser att förhindra Bb5:s framryckning, varefter den skall erövras. Bättre var emellertid genast 24. Sd4, La8 (även 24. —, b4 är gott) 25. f5, e5. 26. Se2, Db6 etc.

24. — — Sd7—c5
25. Se2—d4 Sc5—d3
26. Tc1—a1 Sd3×f4
27. Dg2—d2 e6—e5
28. Sd4×b5 d6—d5!

Ställning efter 28. —, d6—d5.

Detta hade vit förbisett i 24:e draget. I annat fall får han starka bönder å damflygeln.

29. c4×d5

På 29. S×c7 följer givetvis 29. —, d×e4.

29. — — Td8×d5!
30. Sb5—d4!

Vit gör det bästa av situationen.

30. — — e5×d4
31. Dd2×f4 Lb7×f3†
32. Td5—f5 Df4—g3
33. Tf1×f3 Db8—b7
34. Kh1—g2 d4×c3
35. Ta1—c1

Förlorar genast. Bättre var 35. Se3, t. ex. 35. —, Tfc5. (35. —, Sd6. 36. S×f5, S×f5. 37. Df4, c2. 38. Kf2 är ej lika klart). 36. Sg4, c2. 37. Tc1, Db4 och svart vinner så småningom.

35. — — Db7—d5

Uppgivet.

Mot hoten T×g5 och Dd2† finnes ingen parad.

(Anm. av S. Lundholm.)

5079. Damgambit.

Spelat i mästarklassen, grupp 1.

	R. Levin, Örebro.	**K. Sköld,** Stockholm.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	c7—c6
4.	e2—e3	Sg8—f6
5.	a2—a3	

Den av vit valda utvecklingen a3 och b4 är här inte att rekommendera. Korrekt är 5. Sf3, och vill man sedan undvika Meranerförsvaret, kan 6. Dc2 jämte e3—e4 försökas.

5. — — Sb8—d7
6. Sg1—f3 Lf8—d6
7. b2—b4 0—0
8. Lc1—b2 d5×c4
9. Lf1×c4 e6—e5
10. d4×e5 Sd7×e5
11. Sf3×e5 Ld6×e5
12. Dd1—c2

Efter dambyte står svart något i fördel i slutspelet. Dessutom bör ju vit känna sig förpliktad att spela på vinst, ty partiet kan vara avgörande för gruppsegern.

12. — — Dd8—c7
13. Sc3—e2 Le5×b2
14. Dc2×b2 c6—c5
15. 0—0 c5×b4
16. Db2×b4 b7—b6
17. Ta1—c1 Dc7—e5
18. Se2—g3

En olycklig plats för springaren. Bäst var 18. Sf4.

18. — — Lc8—b7
19. Tf1—d1 Tf8—d8

Starkt i betraktande kommer här genast h7—h5.

20. Db4—b3 De5—e7
21. f2—f3 g7—g6
22. a3—a4 h7—h5
23. Kg1—f2

Vit borde naturligtvis ha spelat 23. h3 och därmed förhindrat svart att med h4—h3 riva upp vits kungsställning.

23. — — h5—h4
24. Sg3—e2 Kg8—g7
25. Se2—f4 Ta8—c8
26. Sf4—e2

Även nu var h3 av nöden.

26. — — h4—h3
27. g2—g3

I varje fall måste här g×h3 ske, varpå svart med 27. —, Th8 behåller starkt angrepp.

Ställning efter 27. g2—g3.

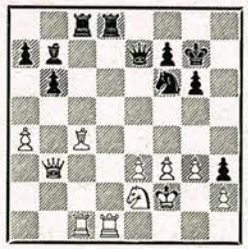

27. — — Lb7×f3!

En vacker kombination; Om 28. K×f3 så De4†. 29. Kf2, Dg2†. 30. Ke1, Se4.

28. Td1—d4 Lf3×e2

Uppgivet.

Av den vanligen energiske angreppsspelaren Levin ser man i detta parti inte ett spår!

5080. Grünfelds försvar.

Spelat i mästarklassen, grupp 2.

	Åke Sjöstam, Stockholm.	**H. Alexandersson,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	g7—g6
3.	c2—c4	Lf8—g7
4.	Sb1—c3	d7—d5
5.	g2—g3	

Säkert en god utveckling mot Grünfeldtsförsvaret. Euwe håller emellertid 5. Lf4 för en starkare fortsättning.

5. — — 0—0
6. Lf1—g2 c7—c6
7. 0—0 d5×c4

Detta slag är i sådana ställningar mera omtyckt än den enkla fortsättningen 7. —, b6 åtföljt av Lb7 och ev. Sbd7.

8. Sf3—e5 Lc8—e6

Men detta försök att behålla bonden c4 tilltalar mig inte, emedan vit får ett starkt centrum. Jag hade föredragit 8. —, Sd5. 9. S×c4, S×c3. 10. b× c3, och nu först 10. —, Le6.

9. e2—e4 Sb8—d7
10. f2—f4 Sd7×e5?

För till ytterligare försvagning av svarts ställning. I stället skulle skett 10. —, Sb6. 11. a4, a5.

11. f4×e5 Sf6—e8
12. g3—g4!

Förbereder inte endast d4—d5, utan motverkar även svarts manöver Dc8 och Lh3.

12. — — b7—b5
13. Lc1—e3 a7—a6
14. Dd1—e2 Dd8—a5

Relativt bättre var 14. —, Sc7.

15. d4—d5! Le6—d7
16. e5—e6!

Detta andra bondeoffer ger efter tornbyte på f8 ett avgörande angrepp på f-linjen, varvid poängen består däri, att ingen av svarts lätta pjäser kan gå emellan på f6 på grund av g4—g5.

16. — — f7×e6
17. Tf1×f8† Lg7×f8
18. Ta1—f1 Da5—d8
19. De2—f2 Se8—g7

Även 19. —, Lg7 är otillräckligt och kunde föra till följande praktfulla slut: 20. e5!, c×d5. 21. S× d5!, e×d5 (eller 21. —, Le6. 22. Sb4 åtföljt av S×c6 etc.) 22. Kh8 (eller 22. —, e6. 23. L×a8, D×a8. 24. Df7†, Kh8. 25. D×d7 o. s. v.) 23. Df8†!!, L×f8. 24. T×f8†, Kg7. 25. Tg8 matt.

Ställning efter 19. —, Se8—g7.

20.	e4—e5!	e6×d5
21.	Sc3×d5!	Ld7×g4

21. —, c×d5 hade likaledes snabbt förlorat, då efter 22. L×d5† och L×a8 löparen ej kan slås för matt i två drag.

22.	Df2—f7†	Kg8—h8
23.	Sd5—c7!	Ta8—c8
24.	Lg2×c6!	e7—e6
25.	Sc7—e8!	Uppgivet.

Ett trevligt offerparti, fullt av fina taktiska vändningar.

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5081. Spanskt parti.

Spelat i mästarklassen, grupp 2.

M. Johansson, Långshyttan.	**S. Carlsson,** Västerås.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Lf8—e7
6. Tf1—e1	b7—b5
7. La4—b3	d7—d6
8. c2—c3	0—0
9. d2—d3	Sc6—a5
10. Lb3—c2	c7—c5
11. Sb1—d2	Dd8—c7
12. Sd2—f1	Sf6—e8

Det skulle genast ske Le6. Idén att eventuellt spela f7—f5 visar sig ogenomförbar.

13.	Sf1—e3	Lc8—e6
14.	d3—d4	c5×d4

Att öppna spelet är vanligen fördelaktigt för vit i Tschigorin-varianten i Spanskt parti. Därför kom 14. —, g6 i betraktande, vilket ofta leder till att spelet låses i centrum genom d4—d5.

15.	c3×d4	Ta8—c8
16.	b2—b3	Sa5—c6
17.	Lc1—b2!	

Ej genast d5 på grund av Sb4. Men nu tvingar hotet 18. d5, Sb4. 19. Tc1 svart att ännu en gång byta på d4.

17.	— —	e5×d4
18.	Sf3×d4	Le7—f6
19.	f2—f4	Dc7—b6

Det låter sig inte bestridas, att vit redan står överlägset. Dock borde svart här försökt 19. —, S×d4. 20. L×d4, L×d4. 21. D×d4, Dc5.

20.	Sd4×c6!	Tc8×c6

Ej 20. —, L×b2 för 21. Se7† och S×c8.

21.	e4—e5!	

Bonden e5 utövar ett starkt tryck och tvingar snart försvagningen f7—f6.

21.	— —	d6×e5
22.	f4×e5	Lf6—e7

22. —, Lg5. (23. Ld4) är inte bättre.

23.	Lc2—e4	Tc6—c8
24.	Kg1—h1	Le7—b4

Även efter 24. —, f5. 25. Sd5 står vit överlägset.

25.	Te1—e2	h7—h6

Ett hårdare motstånd bjöd 25. —, Sc7.

26.	Dd1—f1	f7—f6

Det hotade bl. a. Sf5.

27.	Se3—d5	Le6×d5
28.	Le4×d5†	Kg8—h8
29.	Df1—f5	Tc8—c7
30.	Ld5—e4	g7—g5
31.	e5×f6	Se8×f6
32.	Ta1—f1	Lb4—c3
33.	Lb2×c3	Tc7×c3
34.	Te2—f2	Tc3—c7
35.	Le4—d3!	

En svår överilning voro 35. Dg6??, D×f2! 36. D×h6†, Sh7.

35.	— —	Tc7—f7

Det finns inget försvar. Om 35. —, Sh7 så 36. D×h7†! och matt i tre drag.

36.	Df5—g6	Uppgivet.

Vit har genomfört angreppet mycket starkt och målmedvetet. Överhuvud utmärkes Göteborgskongressen för livligt angrepps- och kombinationsspel.

(Anm. av Rudolf Spielmann.)

5082. Preussiskt parti.

Spelat i första klass, grupp 1.

S. Buskenström, Borlänge.	**Ernst Lundin,** Göteborg.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Sg8—f6
4. d2—d4	e5×d4
5. 0—0	Lf8—c5
6. e4—e5	d7—d5
7. e5×f6	d5×c4
8. Tf1—e1†	Lc8—e6
9. Sf3—g5	Dd8—d5
10. Sb1—c3	Dd5—f5
11. g2—g4	

Härpå kan svart komma i fördel. Beträffande huvudvarianten 11. Sce4, Lf8! 12. S×f7! K×f7. 13. Sg5†, Kg8! torde det ännu ej vara klarlagt, om vit kan ernå vinstspel. Åsikterna härom äro delade. Det kan t. ex. följa 14. g4, Dd5. 15. T×e6, g×f6. 16. T×f6, Lg7. 17. Tf5, Dd7. 18. Sf7, Se7! 19. Tf4, Sg6 o. s. v.

11.	— —	Df5—g6
12.	Sc3—e4	Lc5—b6

Nu hade däremot 12. —, Lb6 varit det rätta, t. ex. 13. f4, 0—0—0! 14. f5, L×f5. 15. g×f5, D×f5, och svart har tre bönder för pjäsen och därtill ett mycket starkt angrepp.

13.	f2—f4	g7×f6
14.	f4—f5	Dg6—g7
15.	Sg5×e6	f7×e6

Ställning efter 15. —, f7—e6.

16.	Se4×f6†	

Vit har nu vinstspel.

16.	— —	Ke8—d8
17.	Te1×e6	Lf8—c5
18.	Dd1—f3	Kd8—c8
19.	Lc1—f4	Lc5—b6
20.	Ta1—e1	Th8—d8
21.	Kg1—h1	a7—a5
22.	Te6×c6!	b7×c6
23.	Df3×c6	Ta8—a6
24.	Sf6—e8	Uppgivet.

5083. Engelskt parti.

Spelat i första klass, grupp 2.

G. Wenander, Göteborg.	**N. Wallentin,** Norrköping.
1. c2—c4	e7—e5
2. Sb1—c3	Sg8—f6
3. e2—e3	Sb8—c6
4. a2—a3	d7—d5
5. c4×d5	Sf6×d5
6. Dd1—c2	

Den s. k. Wenander-varianten, som efter en del förbättringar torde ha vissa förutsättningar även i mästarklassen!

6. — —	Sd5×c3
7. Dc2×c3	

Möjligen är 7. b×c3 det starkaste.

7. — —	Lf8—d6
8. b2—b4	

Det skulle nog inte skada att ägna en tanke åt kungsflygelns utveckling.

8. — —	0—0
9. Lc1—b2	Dd8—f6

En förfelad damplacering. Riktigt vore 9. —, De7 åtföljt av f7—f5. På b5—b4 kan då ev. följa Sd4!

10. g2—g3	Sc6—e7
11. f2—f4	e5×f4

Bättre 11. —, Sg6 och Te8.

12. Dc3×f6	g7×f6
13. g3×f4	f6—f5
14. Sg1—f3	f7—f6
15. Lf1—c4†	Kg8—h8
16. Sf3—g5	Kh8—g7
17. Th1—g1	Se7—g6
18. h2—h4	h7—h5
19. Kg1—f2	Kg7—h6

Svarts ställning har i några drag blivit försvarslös. Det följer nu en avgörande slutkombination.

Ställning efter 19. —, Kg7—h6.

20. Sg5—f7†	Kh6—g7
21. Tg1×g6†!	Kg7×g6
22. Ta1—g1†	Kg6—h7
23. Lb2×f6	Tf8—g8
24. Tg1×g8	Kh7×g8
25. Sf7×d6†	Kg8—f8
26. Sd6×c8	Ta8×c8
27. Lc4—e6	och vit vann lätt.

5084. Damgambit.

Spelat i första klass, grupp 3.

O. Sterner, Norrköping.	**R. Andersson,** Göteborg.
1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	d7—d5
4. Lc1—g5	Sb8—d7
5. e2—e3	Lf8—e7
6. Sg1—f3	0—0
7. Ta1—c1	c7—c6
8. Lf1—d3	d5×c4
9. Ld3×c4	Sf6—d5
10. Lg5×e7	Dd8×e7

11. 0—0	Sd5×c3
12. Tc1×c3	e6—e5
13. Dd1—c2	e5×d4
14. e3×d4	Sd7—f6

För att bemöta hotet Sg5, bör svart spela 13. —, Sb6 (15. Te1, Df6).

15. Tf1—e1	De7—d6
16. Sf3—g5	h7—h6

Bättre 16. —, Lg 4.

17. Sg5×f7!	Tf8×f7
18. Dc2—g6	Dd6—f8
19. Tc3—f3!	

Ställning efter 19. Tc3—f3.

Härmed är partiet avgjort, på 19. —, Sd5 följer naturligtvis 20. T×f7, D×f7. 21. Te8. Svart försökte ännu med 19. —, Lf5, varpå följde avbyte på f7 jämte T×f5, och vit vann.

5085. Damgambit.

Spelat i första klass, grupp 4.

E. Åhman, Göteborg.	**B. Andersson,** Karlskrona.
1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	d7—d5
4. Lc1—g5	c7—c5

Ett spelöppningsfel.

5. c4×d5	c5×d4
6. Dd1×d4	Sb8—c6
7. Lg5×f6	

Den enkla vederläggningen. Om nu g×f6 så Dd1 och svart har ingen kompensation för bondeförlusten.

7. — —	Sc6×d4
8. Lf6×d8	Sd4—c2†
9. Kd1—d2	Sc2×a1
10. Ld8—h4	Lf8—d6
11. Sg1—f3	e6×d5
12. e2—e3	0—0
13. Lf1—d3	Sa1—b3†
14. a2×b3	Lc8—e6

Det följande slutspelet är rätt intressant.

15. Lg3, L×g3. 16. h×g3, h6. 17. Sd4, a6. 18. Lf5, Tfe8. 19. g4, Tad8. 20. Sce2, Td6. 21. Tc1, g6. 22. S×e6, g×f5. 23. Sc7. (Starkare vore väl här 23. Sd4, f×g4. 24. Tc7.) Tc8. 24. Sf4, Td7. 25. Sc7×d5, Tcd8. 26. g×f5, T×d5†. 27. S×d5, T×d5†. 28. Ke2, T×f5.

(En bonde mer i ett tornslutspel är således allt som återstår av det hela, sedan vit varit nog generös att ge bort det präktiga springarparet mot ett torn. Det fordras nu en sjusärdeles teknik för att vinna.) 29. e4, Tb5. 30. Tc3, Kg7. 31. f4, a5. 32. Td3, Tb4. 33. Ke3, b5. 34. g4, Kf6. 35. e5†, Ke7. 36. Kf3, Kf8. 37. f5, Ke7. 38. Tc3, Kd7. 39. Te3, Ke7. 40. Td3, f6. (Genast a4 bjöd längre motstånd.) 41. e6, Ke8. 42. Kg3, a4. 43. Kh4, a×b3. 44. Tc3, Tc4. 45. T×b3, b4. 46. Kh5, Ke7. 47. Td3, Tc2. 48. Td7†, Ke8. 49. Kg6, T×b2. 50. T×f6, Uppgivet.

Problem

Bidrag och lösningar sändas till GUNNAR ANDERSSON, 217, Ljusne.

8361—8370 original för T. f. S.

8361. **A. Werle,**
Stockholm.

Vit drar o. gör remis.

8362. **G. Larsson,**
Stockholm.

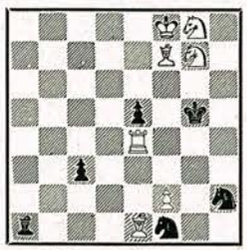

Matt i 3 drag.

8363. **H. Fröberg,**
Härnösand.

Matt i 3 drag.

8364. **B. Malmström,**
Kristianstad.
(Tillägnat H. Ternblad).

Matt i 3 drag.

8365. **K.-G. Pettersson,**
Bergvik.

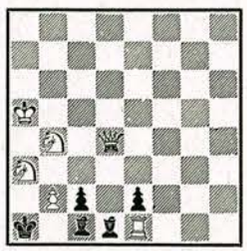

Matt i 3 drag.

8366. **Sven Ceder,**
Uppsala.

Matt i 2 drag.

8367. **M. Persson,**
Mora.

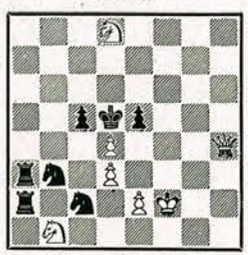

Matt i 2 drag.

8368. **Sven Ekström,**
Stockholm.

Matt i 2 drag.

8369. **Carl-Erik Lind,**
Karlstad.

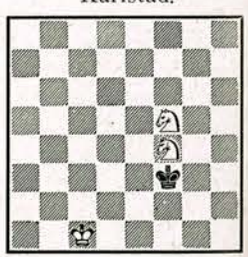

Hjälpmatt i 2 drag.
a) Diagramställningen.
b) Vit K på dl.
c) Vit K på gl.

Lösningar (mars). 8331 av Arnstam: 1. Se6, K×h4. 2. f3†. 1. —, Sg3. 2. f×g3. 1. —, Se3. 2. f×e3 (men även Sf4† går). 1. —, Sh2. 2. f3 (eller Sf4†). Var. f4 kommer aldrig till användning. 8332 av Molnar: 1. Sh4. Nebenlösig mit 1. Del. Wird korrekt, wenn der Bauer b3 auf d2 rückt. Herzlichsten Dank für freundliche Widmung! 8333 av Kiss: 1. Da4. Reflextemat i originell och god form (SC). Intressant växelspel av svarta S (GR). 8334 av Persson: 1. Se3. De maskerade linjeöppningarna göra ett ganska gott intryck (SC). MP gör utmärkt come back i Tfs (GR). Mycket bra kombinerat (AW). 8335 av Werle: 1. Sf4. Högst elegant framställning av Stocchi-blockader. Det är bara förbålt synd, att två av dem ge samma matt (SC). 8336 av Clausén: 1. Ta2! o. s. v. Ej underligt att uppg. fick 1:a pris! (GR). 8337 av Lindgren: 1. Db7. Bjuder på fortsatt försvar i forts. försv. i var. 1. —, Sd2. 2. Ld5‡ och 1. —, Sd4. 2. Sc3‡. 8338 av Hesselgren: 1. Td1. En ypperlig kungsstjärna med 5 direktmatter med Sd3. 8339 av Hultberg: 1. Kb1, b5. 2. Ka1, b4. 3. Lb1, b5. 4. Sg3, h1D. 5. g5‡. 8340 av Kjällström: 1. f8L! Uppläggningen känd men utförandet effektfullt (HT). 8341 av Clausén: 1. f6, Kd6. 2. c8D, T×D. 3. L×c8, a3. 4. f7, Ke7. 5. L×d7, a2. 6. Lf8, a1D. 7. d6† Kf8. 8. d7, Dd1†. 9. Kc4! Da4†. 10. Kd3, Da5. 11. K×d4 och svart kan ej vinna. Ej 9. Ke4? Dg4†. 10. Kd3, Dh4 jämte 11. Df6 och 12. Dd6 och svart vinner. Övriga var. äro rent slutspelsbetonade. En förnämlig studie, skriver Fr. Lindgren, genom vilken vi fingo mottaga de sex uppg. och som väl närmast får svara för den felaktiga betingelsen »vit drar och vinner». Skall som av lösningen framgår vara »vit drar och gör remis». Vi be lösarna ha överseende. 8342 av Larsson: Fr. L. lämnar födjande förklaring: Skenbart har ställningen uppnåtts med udda antal drag av både vit och svart, och vit skulle alltså vara vid draget och kunna sätta matt med 1. Se7‡ etc. Svart kan emellertid efter 0—0 ha spelat Kg8—h8 och därefter Tf8—g8—e8 (eller Tf8—g8; D—f8—e8—d8; Tg8—f8), varigenom svarts ställning uppkommit i jämnt antal drag. Det kan alltså inte bevisas, att vit kan göra matt i 2 drag. Paradoxalt: att bevisa att en sak inte kan bevisas!

8305 (dec. f. å.) korr. med en vit Bc7, inte med en svart, som felaktigt meddelades.

Sedan ovanstående lösningar skrivits meddelar H. Molnar, att han korr. sin bil. 8332 genom att avlägsna Bb3 och tillsätta svart Sal. Kiss meddelar genom Molnar, att han önskar Da2 i sin 8333 flyttad till a7 (1. Da4) för att undgå bil. 1. S×d5†.

En senare upptäckt är också bil. 1. Sh4 och 1. Sh6 i n:r 8334 av Persson.

Lösningar till månadens problem 8361—8370 (8353 i maj—juninumret utgår) insändas före 10 sept. För rätt lösn. till 8361, 8369—70 gives resp. 3, 2+2+2 och 3+1 poäng. 8362 och 8363 äro nya bidrag till pickaninnyturn. Bidrag till denna turn. bör för att hinna publiceras innan årets slut vara insända före 1 dec.

Schacknytt

Hälsingborgs Schacksällskap har avslutat sitt 38:e spelår och kan se tillbaka på en förhållandevis god säsong. Visserligen har utbytet med främmande klubbar varit synnerligen obetydligt — tidsläget gör ju att man i allmänhet har svårt för att arrangera några matcher ⊢ men medlemmarna ha visat stort intresse för spelet och tämligen mangrant infunnit sig under spelkvällarna. En dubbelrondig turnering, gällande årets klubbmästerskap, hemfördes av Harald Nilsson med 14 poäng. Det tycks vara svårt att detronisera Harald Nilsson, som nu i många år intagit en tämligen suverän ställning bland Sällskapets toppspelare. 2:e—4:e plats belades av Gustaf Ekström, Helmer Olsson och Allan Rosquist, vilka samtliga uppnådde 11½ poäng. I turneringen deltog även den av inkallelser rätt svårt stympade II:a klass. Bland spelarna i denna klass belades första plats av Arne Johansson. Han nådde 7½ poäng — en förnämlig prestation, men så är också denne 19-åring en synnerligen lovande spelare med god blick och stor ambition. Han belönades med uppflyttning till I:a klass.

Sällskapet har under året kunnat glädja sig åt besök av två stormästare, nämligen Salo Flohr och Rudolf Spielmann. Den förstnämnde vann i en simultanföreställning med 26 deltagare 20 partier och gjorde 4 remis men fick se sig slagen av Harald Nilsson och Gustaf Ekström, vilka båda presterade synnerligen gott spel. Matchen mot Spielmann, i vilken 10 spelare deltogo, höll på att sluta med sensation, och det var med knapp nöd stormästaren lyckades ro segern i land. Sällskapet tog 4½ poäng mot Spielmanns 5½, och de hälsingborgska poängplockarna voro: Harald Nilsson, Helmer Olsson och Arne Johansson (vinst) samt David Skogström, Gunnar Wolf och Sture Dahl (remis).

Beklagligt nog ansåg sig sällskapet inte i stånd att deltaga i årets Skåne-serie, och den andra uppgörelsen mot andra klubbar blev därför matchen i Höganäs den 2/3. Sällskapet vann en stor seger där över Höganäs Schacksällskap med 10½ mot 1½ poäng.

Malmö Schacksällskaps jubileumstävlingar, till vilka inbjudits deltagare från andra schackföreningar, ha nu slutförts. Den individuella turneringen spelades i två grupper. I A-gruppen segrade G. Wildh, Rockaden, med det vackra resultatet av 8½ poäng av 9 möjliga. Tvåa blev Bror Engholm, Malmö SS. med 7½ poäng, och därefter följde K. Johansson, Lund, 6, A. Fridh, Rockaden, 5½, G. Krensisky, Malmö SS, 4½, Gust. Vikman, Malmö allm., 4, G. Engdahl, Lindhamns Schackklubb, Sam Rittri, Malmö SS, ½ poäng. — Grupp B: Hj. Andersson, Rockaden, 7½, Nils Larsson, Rockaden, 6, Yngve Persson, Lindhamn, 5½, J. Regenholz 5½, H. Berglund 4½, G. Feldt, G. Knutsson och O. Lemon vardera 4, A. Ekdahl 3½. De sex sistnämnda tillhöra Malmö SS.

Sällskapet inbjöd även till lagmatcher och uppsatte en jubileumspokal, som erövrades av Malmö allm. Schackklubb med 23½ poäng. Därefter Lund 21, Malmö SS 18 och Rockaden 8½. — Schacktävlingarna ha hållits på Hotell Centric med G. Sjögren som ledare. Prisutdelning äger rum till hösten. En blixtturnering avslutade arrangemangen och här segrade O. Karlin före G. Wildh, T. Tjäder och B. Engholm.

Schackspel till militärförläggningar. Såsom meddelades i förra numret, har Försvarsstabens förströelsedetalj inköpt 300 schackspel till militärförläggningar. Spelen har fördelats så, att flottan erhållit åttio spel, medan resten gått till armén och landsstormen. Utsikter finnes att ytterligare ett antal schackspel skall kunna ställas till förfogande. Förläggningar som äro i behov av spel böra ansöka hos: Försvarsstabens förströelsedetalj, Bältgatan 5, Stockholm.

Zetterström & Persson, Boktryckeri A.-B., Stockholm 1941